

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 83/23

Luxembourg, 24. maj 2023

Sodba Splošnega sodišča v zadevi T-451/20 | Meta Platforms Ireland/Komisija

Konkurenca: tožba družbe Meta Platforms Ireland (skupina Facebook) zoper zahtevo Komisije za posredovanje dokumentov, identificiranih z iskalnimi izrazi, se zavrne

Po mnenju Splošnega sodišča družba Meta Platforms Ireland ni uspela dokazati, da zahteva za posredovanje dokumentov, ki jih je treba identificirati z iskalnimi izrazi, presega to, kar je potrebno, in da varstvo občutljivih osebnih podatkov ni bilo dovolj zagotovljeno z vzpostavitvijo virtualne podatkovne sobe

Ker je Evropska komisija sumila, da je skupina Facebook pri uporabi podatkov in upravljanju svoje platforme družbenega omrežja ravnala protikonkurenčno, je s sklepom z dne 4. maja 2020¹ na družbo Meta Platforms Ireland Ltd, nekdanjo Facebook Ireland Ltd, naslovila zahtevo po informacijah. S tem sklepom, sprejetim na podlagi člena 18(3) Uredbe št. 1/2003,² je bilo družbi Meta Platforms Ireland naloženo, da Komisiji predloži vse dokumente, ki so jih v zadevnem obdobju pripravile ali prejele tri njene odgovorne osebe in ki so vsebovali enega ali več iskalnih izrazov, opredeljenih v prilogah. V primeru nepredložitve zahtevanih informacij je bila v navedenem sklepu določena morebitna dnevna denarna kazen v višini 8 milijonov EUR.³

S sklepom z dne 4. maja 2020 je bil nadomeščen podoben prejšnji sklep, v katerem so bila iskalna merila določena širše. V tem novem sklepu, ki je bil sprejet po izmenjavi dopisov med Komisijo in družbo Meta Platforms Ireland, je bilo število zahtevanih dokumentov manjše, ker so bili iskalni izrazi izboljšani in ker je bilo zmanjšano število zadevnih odgovornih oseb.

Družba Meta Platforms Ireland je 15. julija 2020 na eni strani vložila tožbo za razglasitev ničnosti sklepa z dne 4. maja 2020 in na drugi predlog za izdajo začasne odredbe.

Predsednik Splošnega sodišča je s sklepom z dne 29. oktobra 2020⁴ odredil odlog izvršitve sklepa z dne 4. maja 2020 do vzpostavitve posebnega postopka za predložitev zahtevanih dokumentov, ki niso povezani s poslovno dejavnostjo družbe Meta Platforms Ireland in ki poleg tega vsebujejo občutljive osebne podatke. Komisija je na podlagi tega sklepa sprejela sklep o spremembi,⁵ ki določa, da se navedeni dokumenti lahko vložijo v spis preiskave

¹ Sklep Komisije C(2020) 3011 final z dne 4. maja 2020 v zvezi s postopkom na podlagi člena 18(3) in člena 24(1)(d) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 (zadeva AT.40628 – Prakse družbe Facebook v zvezi s podatki).

² Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 205, ter popravka v UL 2015, L 100, str. 81, in v UL 2019, L 142, str. 72).

³ Komisija je istega dne v zvezi z družbo Meta Platforms Ireland Ltd v skladu s členom 18(3) Uredbe (ES) št. 1/2003 sprejela zahtevo po informacijah v okviru vzporedne preiskave nekaterih ravnanj v zvezi s proizvodom Marketplace. Tožbo za razglasitev ničnosti, ki jo je družba Meta Platforms Ireland Ltd vložila zoper ta sklep, je Splošno sodišče zavrnilo v sodbi z istega dne v zadevi Meta Platforms Ireland/Komisija ([T-452/20](#)).

⁴ Sklep z dne 29. oktobra 2020, Facebook Ireland/Komisija ([T-451/20 R](#)).

⁵ Sklep Komisije C(2020) 9231 final z dne 11. decembra 2020.

šele po tem, ko bodo pregledani v virtualni podatkovni sobi na način, določen v sklepu o začasni odredbi.

Družba Meta Platforms Ireland je ničnostno tožbo prilagodila tako, da je upoštevala ta sklep o spremembi, peti razširjeni senat Splošnega sodišča pa je njeno tožbo v celoti zavrnil. V tem okviru je Splošno sodišče prvič preučilo zakonitost zahteve po informacijah z iskalnimi izrazi na podlagi Uredbe št. 1/2003 in zakonitost postopka v zvezi z virtualno podatkovno sobo za ravnanje z dokumenti, ki vsebujejo občutljive osebne podatke.

Presoja Splošnega sodišča

Družba Meta Platforms Ireland je v utemeljitev ničnostne tožbe med drugim navedla, da bi uporaba iskalnih izrazov, navedenih v zahtevi po informacijah, neizogibno vodila do zajema velikega števila dokumentov, ki niso upošteveni za preiskavo Komisije, kar naj bi bilo v nasprotju z načelom nujnosti iz člena 18 Uredbe št. 1/2003.

Splošno sodišče je v zvezi s tem opozorilo, da lahko Komisija v skladu s členom 18(1) Uredbe št. 1/2003 z enostavnim zahtevkom ali z odločbo zahteva od podjetij in podjetniških združenj, da ji predložijo „vse potrebne informacije“ za nadzor nad spoštovanjem pravil Unije o konkurenci. Iz tega izhaja, da lahko Komisija zahteva zgolj razkritje informacij, ki ji lahko omogočijo preiskavo domnevnih kršitev, zaradi katerih je upravičena opraviti preiskavo. Glede na široka pooblastila za preiskavo, ki jih ima Komisija na podlagi Uredbe št. 1/2003, je ta zahteva po nujnosti izpolnjena, če lahko Komisija na datum zahteve razumno domneva, da ji bodo te informacije v pomoč pri ugotavljanju obstoja kršitve pravil o konkurenci.

Družba Meta Platforms Ireland je v utemeljitev svojih očitkov, s katerimi je izpodbijala spoštovanje načela nujnosti, izpodbijala nekatere iskalne izraze iz zahteve po informacijah, pri čemer je trdila, da je treba te specifične primere, ki jih graja, razumeti kot neizčrpane primere, namenjene ponazoritvi njenih splošnejših trditvev. Po mnenju družbe Meta Platforms Ireland bi bilo nerazumno ali celo nemogoče osredotočiti se na vsak iskalni izraz posebej.

Vendar je Splošno sodišče ta pristop zavrnilo, saj je menilo, da celovita presoja spoštovanja načela nujnosti iz člena 18 Uredbe št. 1/2003 v obravnavani zadevi ni primerna, tudi če bi bila mogoča. Okoliščina, da so lahko nekateri izrazi iskanja, kot trdi družba Meta Platforms Ireland, preveč nejasni, namreč ne vpliva na dejstvo, da so lahko drugi iskalni izrazi dovolj natančni ali ciljno usmerjeni, da bi bilo mogoče ugotoviti, da lahko Komisiji pomagajo ugotoviti obstoj kršitve pravil o konkurenci.

Glede na domnevo zakonitosti, ki velja za akte institucij Unije, je Splošno sodišče tako ugotovilo, da se lahko preveri skladnost z načelom nujnosti samo pri iskalnih izrazih, ki jih družba Meta Platforms Ireland izrecno izpodbija. Za druge iskalne izraze pa je treba šteti, da so opredeljeni v skladu s tem načelom.

Poleg tega je Splošno sodišče, potem ko je navedlo, da trditve, ki se nanašajo na iskalne izraze, ki so bili prvič navedeni v fazi replike, niso dopustne, preučilo le iskalne izraze, navedene v tožbi. Ker je Splošno sodišče menilo, da družba Meta Platforms Ireland ni uspela dokazati, da so bili ti izrazi v nasprotju z načelom nujnosti, je različne trditve v zvezi s tem zavrnilo kot neutemeljene.

Družba Meta Platforms Ireland je v okviru ničnostne tožbe trdila tudi, da sklep z dne 4. maja 2020, kakor je bil spremenjen (v nadaljevanju: izpodbijani sklep), s tem, da se z njim zahteva predložitev številnih zasebnih in neupoštevnih dokumentov, krši temeljno pravico do spoštovanja zasebnega življenja, določeno v členu 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina) in členu 8 Konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljevanju: EKČP).

V zvezi s tem je Splošno sodišče opozorilo, da ima v skladu s členom 7 Listine, ki vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim s členom 8(1) EKČP, vsakdo pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij.

V zvezi z oviranjem navedene pravice, mora biti v skladu s členom 52(1) Listine kakršno koli omejevanje uresničevanja pravic in svoboščin, ki jih ta listina priznava, predpisano z zakonom in spoštovati njihovo bistveno vsebino. Poleg tega so ob upoštevanju načela sorazmernosti omejitve dovoljene samo, če so potrebne in če

dejansko ustrezajo ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija, ali če so potrebne zaradi zaščite pravic in svoboščin drugih.

Glede na ta pojasnila je Splošno sodišče preučilo, ali oviranje člena 7 Listine, ki ga povzroča izpodbijani sklep, izpolnjuje pogoje iz člena 52(1) te listine.

Potem ko je Splošno sodišče navedlo, da je z Uredbo št. 1/2003 Komisiji podeljeno pooblastilo za sprejetje izpodbijanega sklepa, tako da je poseg v zasebno življenje, ki ga ta povzroča, predpisan z zakonom, da ta sklep ustreza ciljem splošnega interesa Unije in da družba Meta Platforms Ireland ni trdila, da ta sklep posega v bistveno vsebino pravice do spoštovanja zasebnega življenja, je preučilo, ali izpodbijani sklep to pravico ovira nesorazmerno.

Splošno sodišče je v zvezi s tem na prvem mestu potrdilo, da je zahteva po informacijah na podlagi člena 18(3) Uredbe št. 1/2003 primeren ukrep za uresničitev ciljev v splošnem interesu, ki jim sledi Komisija, in sicer ohranitev konkurenčnega režima, ki se želi doseči s Pogodbama.

Na drugem mestu, v zvezi z vprašanjem, ali izpodbijani sklep presega to, kar je nujno za uresničitev navedenih ciljev v splošnem interesu, je Splošno sodišče navedlo, da je Komisija po razglasitvi sklepa o začasni odredbi z dne 29. oktobra 2020 sprejela poseben postopek za obravnavo dokumentov, ki jih mora predložiti družba Meta Platforms Ireland, vendar na prvi pogled niso bili povezani z njenimi poslovnimi dejavnostmi in vsebujejo občutljive osebne podatke (v nadaljevanju: zaščiteni dokumenti).

V skladu s tem postopkom je bilo treba zaščitene dokumente posredovati Komisiji na ločenem elektronskem nosilcu in jih prenesti v virtualno podatkovno sobo, dostopno omejenemu številu članov ekipe, odgovorne za preiskavo, v navzočnosti odvetnikov družbe Meta Platforms Ireland, da bi se lahko izbrali dokumenti, ki jih je treba vložiti v spis. V primeru nadaljnega nesoglasja glede klasifikacije dokumenta je v sklepu o spremembi poleg tega določen sistem posredovanja. V skladu s tem sklepom je mogoče zaščitene dokumente poleg tega poslati Komisiji v redigirani različici, iz katere so bila odstranjena imena zadevnih posameznikov in vse informacije, ki omogočajo njihovo identifikacijo. Na zahtevo Komisije, ki je utemeljena s potrebami preiskave, ji je treba kljub temu posredovati vse dokumente v celoti.

Splošno sodišče je poleg tega ugotovilo, da ni sporno, da so nekateri dokumenti, ki jih je zahtevala Komisija, vsebovali občutljive osebne podatke, ki bi lahko spadali med osebne podatke iz člena 9 Uredbe 2016/679⁶ in člena 10 Uredbe 2018/1725,⁷ katerih možnost obdelave je odvisna od teh treh pogojev:

- obdelava mora temeljiti na razlogih bistvenega javnega interesa na podlagi prava Unije;
- obdelava mora biti potrebna za uresničitev tega javnega interesa;
- pravo Unije mora biti sorazmerno z zastavljenim ciljem, spoštuje bistvo pravice do varstva podatkov ter zagotavlja ustrezne in posebne ukrepe za zaščito temeljnih pravic in interesov posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki.

Ker so ti pogoji upoštevni tudi za presojo, ali izpodbijani sklep v skladu s členom 52(1) Listine ne presega tega, kar je nujno za uresničitev ciljev v splošnem interesu, ki jim sledi, je Splošno sodišče opozorilo, prvič, da je zahteva po informacijah, kakršen je izpodbijani sklep, ustrezen ukrep za uresničitev ciljev v splošnem interesu, ki jim sledi Komisija (prvi pogoj), in drugič, da obdelava osebnih podatkov, ki jo vključuje izpodbijani sklep, temelji na razlogih bistvenega zasledovanega javnega interesa (drugi pogoj).

⁶ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 2, in popravek v UL 2018, L 127, str. 2).

⁷ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL 2018, L 295, str. 39).

Splošno sodišče je ob sklicevanju na načine posredovanja, posvetovanja, ocenjevanja in anonimizacije zaščitenih dokumentov ugotovilo, da je tretji zgoraj navedeni pogoj v obravnavani zadevi prav tako izpolnjen.

Potem ko je Splošno sodišče tako ugotovilo, da izpodbijani sklep v delu, v katerem določa postopek v zvezi z virtualno podatkovno sobo, ne presega tistega, kar je potrebno za uresničitev ciljev v splošnem interesu, ki jim sledi, je na tretjem mestu ugotovilo, da neugodnosti tega postopka prav tako niso bile nesorazmerne glede na zastavljene cilje.

Glede na vse navedeno je Splošno sodišče ugotovilo, da oviranje pravice do spoštovanja zasebnega življenja, ki ga povzroča izpodbijani sklep, izpolnjuje pogoje iz člena 52(1) Listine in zato zavrnilo očitke, ki se nanašajo na kršitev člena 7 te listine.

Ker so se tudi drugi tožbeni razlogi družbe Meta Platforms Ireland izkazali za neutemeljene, je Splošno sodišče tožbo v celoti zavrnilo.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je ta utemeljena, se akt razveljavi ali razglasi za ničen. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki nastane z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

OBVESTILO: Pri Sodišču je mogoče zoper sodbo ali sklep Splošnega sodišča vložiti pritožbo, omejeno na pravna vprašanja. Pritožba načeloma nima odložilnega učinka. Če je dopustna in utemeljena, Sodišče razveljavi odločitev Splošnega sodišča. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko Sodišče samo dokončno odloči o zadevi. Sicer vrne zadevo v razsojanje Splošnemu sodišču, to pa je vezano na odločitev, ki jo je Sodišče sprejelo v okviru pritožbe.

Neuradni dokument za medije, ki Splošnega sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jaroslaw Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

